

פסחים צ. (משנה) עד צא. (משנה)

ביאורי מושגים

מחוסר כפרה:

ישנם 4 מחוסרי כפרה: זב, זבה, יולדת ומצורע. כל אחד מהם צריך להביא קרבן לכפרה למחרת יום טבילתו, כל עוד שלא הביא את קרבנו הריהו "מחוסר כפרה" ואינו טהור לגמרי, אסור לו לאכול מן הקדשים ולהכנס לעזרה.

טמא וקרבן פסח:

בקרבן פסח ישנו דין ייחודי לפיו אסור לטמא להקריב קרבן פסח. הסוגיה דנה לאיזה טמא אסור להקריב ולאיזה טמא מותר להקריב.

טמא שלא יוכל לאכול את קרבן הפסח ודאי לא יוכל להקריב קרבן, הטמאים שיכולים להביא קרבן הם חלק מהטמאים שיטהרו בערב ויאכלו לאכול את הפסח.

זב:

ראה פעם אחת: טובל מיד וטהור בערב, ראה פעמיים: טובל ביום ה-7, וטהור במוצאי היום ה-7, ראה 3 פעמים: טובל ביום ה-7, מביא קרבן ביום ה-8, ונטהר.

זבה:

ראתה יום או יומיים: טובלת למחרת וטהורה במוצאי המחרת (=שומרת יום כנגד יום), ראתה 3 ימים: טובלת ביום ה-7, מביאה קרבן ביום ה-8, ונטהרת.

טמא שלא יוכל לאכול את קרבן הפסח ודאי לא יוכל להקריב קרבן, הטמאים שיכולים להביא קרבן הם חלק מהטמאים שיטהרו בערב ויאכלו לאכול את הפסח.

משנה

מתי מותר לטמאים הללו להקריב פסח

טמאים רגילים

- זב שראה 2 ראיות: כשהיום 7 חל ב"ד.
- שומרת יום כנגד יום: כשיום השמירה חל ב"ד.

מחוסרי כפרה

- זב שראה 3 ראיות: כשהיום 8 חל ב"ד.
- זבה: כשהיום 8 חל ב"ד.

מתי נידה מקריבה פסח

כשהיום 8 חל ב"ד.

אבל כשהיום 7 חל ב"ד לא שוחטים עליה, (היא תטבול רק בליל ט"ו והערב השמש שלה יהיה 24 שעות מאוחר יותר)

מתי המשנה מתירה לטמאים הרגילים להביא פסח

עולא: אפילו אם עדיין לא טבלו, רב: רק אם טבלו,

מתי המשנה מתירה למחוסרי כפרה להביא פסח:

כשמסרו כבר את הקרבן לכהנים, (אנו מתבססים על קביעתו של ר' שמעיה שחזקה על הכהנים שיקריבו את הקרבן עוד היום)

דחיה לטעם א': ראינו במקום אחר שרב סובר שמהתורה לא שוחטים על טמא שרץ. טמא שרץ.

טעם א' לדעת רב:

מדרבנן - חשש שיפשע ולא יטבול ואז לא יהיה טהור בלילה.

טעם ב' לדעת רב:

מהתורה - נלמד מפסוק. ("איש איש כי יהיה טמא לנפש...")

טמא שרץ שלא טבל:

עולא: מקריב פסח

רב: לא מקריב פסח.

משנה

1. על האנשים הללו שוחטים פסח רק אם חוץ מהם יש אנשים אחרים בחבורה:

- אונן.
- מפקח את הגל.
- אסיר שהבטיחו לשחררו.
- חולה וזקן שמסוגלים לאכול כזית.

2. מרים הריסות בניין שמצא אדם מת:
חייב בפסח שני.

על האסירים הללו ניתן לשחוט אפילו אם הם לבד בחבורה:
1. אסיר בבית סוהר של יהודים (כיוון שודאי יקיימו את הבטחתם),
2. אסיר בבית סוהר בירושלים (כיוון שניתן להביא את הפסח לתאו)

כשהריסות הבניין ('הגל') מאורכות - פטור מפסח שני. (כיוון שייתכן שבשעת השחיטה לא האהיל על המת)

לעילוי נשמת

רבקה זינגר ע"ה

בת ברוך וטובה גלוברמן יבלח"א

נלב"ע י"ט ניסן תש"ן

תנצב"ה